

А – адаптація

(Адаптація – пристосування організмів, органів чуття до умов існування, до оточення.)

Позиція. Є діти, які важко звикають до нових умов.

Вправа. Оберіть знайомих дитині казкових героїв. Запропонуйте намалювати для кожного з них місце відпочинку. Вирушайте у подорож разом із цими персонажами, що допоможе ліпше пізнати навколишній світ й забезпечити дитину.

Формула успіху. Спокійна атмосфера + творчість.

СЛІДОМ ЗА ЧАРІВНОЮ ПІР'ІНКОЮ

Маленький Андрійко часто переїжджав з одного міста в інше. Річ у тім, що його батькам доводилося змінювати місце роботи. У хлопця вже виробилася звичка пакувати валізи, важко залишати друзів, рідну школу і починати все спочатку.

От і цього разу, посадивши малого на коліна, мама сказала: “Що ж, дорогенькі мої, щасливої дороги, з Богом”. Батько підхопив сина на руки, відніс у машину і повернувся за валізами. Андрійко з сумом вдивлявся у вікна будинку. Раптом перевів погляд на гойдалку. Вмить згадав, як вони гойдалися з Оксанкою, сміялись, обговорювали шкільні пригоди. Дівчинка з сусідньої квартири допомогла йому рік тому звикнути до нової домівки. Хлопець ніжно притулився до мами і ледь не заплакав. Раптом у вікно автомобіля постукала Оксанка. Вона знову, як добра чарівниця, прийшла на допомогу. “Не бійся, все буде добре”, – по губах прочитав Андрійко. Несподівано подруга щось здмухнула з долоні. Автівка рушила з місця, а малий ще довго озирався назад, міркуючи над загадкою Оксанки.

Вранці хлопця привітало нове місто. Та він міцно тримався за мамин рукав, легко було зрозуміти – малого хвилює невідомість. Цього дня мама вирішила залишитись удома, щоб хоч якось заспокоїти сина. Його цікавило, на що дмухала Оксанка. До самого вечора Андрійко був як не свій. Урешті-решт хлопча заснуло.

Який же чудовий сон він побачив! Чарівна пір'їнка лоскоче вушко, а далі звучить музика. У таночку кружляє Оксанка, підходить до нього і каже: “Повір, Андрійку, тут тебе чекають нові друзі, вітер поніс їм чарівну пір'їнку, вона обов'язково тебе до них приведе”.

Настав ранок. Андрійко, повний сил та енергії, прокинувся, застелив ліжко, хутко зробив усі ранкові справи і побіг до тата: “Швидше йдемо до нової школи, там на мене чекає чарівна пір'їнка”. Тато мало що зрозумів, та настроїв сина йому сподобався.

Підійшли до школи – нічого чарівного. Стоїть собі сіренька будівля, схожа на багато інших. Щоправда, страшнувато було заходити до нового класу. Відчинивши двері, Андрійко зупинився на порозі, широко роззявивши рота.

Хлопці у костюмах індіанців розігрували кумедну сцену, готуючись до вистави. Директор відрекомендував нового учня, а вчителька радо сплеснула: “От і добре. Нам саме бракує ще одного індіанця для виступу”. Хлопці підійшли до Андрія, привіталися, надягнувши головний убір із кольорового пір'я.

“Дякую тобі, Оксанко”, – промайнуло в голові. Та довго розмірковувати не було часу, треба вчити роль.

Ось так чарівна пір'їнка врятувала хлопця. А ти запам'ятай: завжди знайдеться людина, яка тебе підтримає і допоможе повірити в себе.

Запитайкова скарбничка

1. Що б ти сказав (-ла) Андрійкові під час зустрічі з ним?
2. Чи добре мати таку подругу, як Оксанка? Чому?
3. Вибери тему проекту і досліди її: “Новенький у класі”, “Чи страшно переходити в іншу школу?”, “Як знайти нових друзів?” тощо.